

— obstaja prevladujoči javni interes za razkritje dokumentov, ki jih je predstavil EIM Business and Policy Research v okviru študije o „stroških in koristih, ki jih imajo trgovci od različnih načinov plačevanja“ (COMP/2009/D1/020).

2. Z drugim tožbenim razlogom trdijo, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je kršila člen 4(2), prva alineja, in člen 8(1) Uredbe (ES) št. 1049/2001, ker:

— ni dokazala, da so izpolnjeni pogoji iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001;

— dokazi, na katere se je oprla, niso verodostojni; in

— obstaja prevladujoči javni interes za razkritje dokumentov, ki jih je predstavil EIM Business and Policy Research.

Pritožba, ki jo je 29. septembra 2011 vložil Sandro Gozi zoper sodbo, ki jo je 20. julija 2011 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-116/10, Gozi proti Komisiji

(Zadeva T-519/11 P)

(2011/C 347/73)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Sandro Gozi (Rim, Italija) (zastopnika: G. Passalacqua in G. Calcerano, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Ukrep Generalnega direktorata za zaposlovanje in socialne zadeve – Direkcija D – HR.D.2/MB/dh Ares (2010) – Y96 985 z dne 6. avgusta 2010, razglasi za ničnega;

— ugotovi in razglasi pravico S. Gozija do povračila stroškov postopka in na podlagi tega naloži plačilo zneska 24 480 EUR.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sklep s katerim tožena stranka ni priznala pravice do povračila zneska 24 480 EUR za stroške postopka, ki jih je pritožnik imel v okviru sodnega postopka v Italiji,

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja en pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da se zdi, da je bilo v sodbi, ki je predmet te pritožbe, napačno uporabljeno pravo, poleg tega naj bi bila na več mestih očitno protislovno obrazložena, saj v njej ni

upoštevani namen in besedilo člena 24 Kadrovskih predpisov, pri čemer je poleg tega v nasprotju s smernicami sodne prakse, ki so navedene v tej sodbi in z dejansko rekonstrukcijo postopka pred Komisijo.

Tožba, vložena 3. oktobra 2011 – Igar Chemicals proti ECHI

(Zadeva T-526/11)

(2011/C 347/74)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Igar Chemicals, SL (Rubí, Španija) (zastopnica: L. Fernández Vaissieres, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo razglasi za utemeljeno in dopustno,

— izpodbijano odločbo razglasi za nično v delu, ki se nanaša na izdajo računa za upravne takse, in navedeni račun razglasi za ničn,

— ECHI naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper Odločbo Evropske agencije za kemikalije (ECHA) številka SME (2011) 0572 z dne 3. avgusta 2011 in posledično za razglasitev ničnosti računa za upravne takse (račun številka 10028302 z dne 5. avgusta 2011).

Tožeča stranka v zvezi s tem opozarja, da je pravočasno predregistrirala snovi, ki jih je imela namen registrirati. Pred temi registracijami je bila tožeča stranka napačno prijavljena kot malo podjetje.

Agencija je junija 2011 na podlagi člena 13(3) Uredbe Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (v nadaljevanju: Uredba o pristojbinah in taksah) od tožeče stranke zahtevala, naj dokaže, da je upravičena do znižanja pristojbine za registracijo, ki ji je bila naložena. Tožeča stranka je odgovorila, da po velikosti ustreza srednje velikemu podjetju, v zvezi s čimer naj bi v informacijski sistem REACH prostovoljno in pred prejetjem navedene zahteve od ECHE vnesla popravek.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja pet razlogov:

1. Prvi razlog temelji na nepristojnosti Komisije za pooblastilo ECHI za naložitev upravne pristojbine in na nepristojnosti ECHE za sprejetje Odločbe Upravnega odbora MB/29/2010 z dne 12. novembra 2010 („on the classification of charges for which services are levied“).

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da gre Komisija pri določitvi v členu 13(4) Uredbe o pristojbinah in taksah, da ECHA zahteva upravno takso, ki se razlikuje od pristojbine za registracijo, ki je edina, ki jo dovoljujejo ustanovne določbe ECHE, preko tega, kar dovoljujejo te določbe, in da člen 114 PDEU pri tem ni zadostna podlaga za pristojnost Komisije ali ECHE.

2. Drugi razlog temelji na nezakonnosti prenosa pooblastila iz člena 13(4) Uredbe o pristojbinah in taksah.

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da navedena določba prepušča ECHI prosto presojo pri določitvi upravne takse, ne da bi opredelila njene cilje, vsebino, obseg in trajanje, zaradi česar sta člen 2 Odločbe MB/29/2010 in zlasti Preglednica 1 Priloge k tej odločbi nezakonita.

3. Tretji razlog temelji na kaznovalni naravi Odločbe MB/29/2010.

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da čeprav je Agencija v skladu s členom 74(1) temeljne uredbe ECHE pooblaščenca za zaračunavanje storitev, ki jih opravlja, pa se takse skupaj z drugimi viri prihodka Agencije v skladu s členom 74(3) iste določbe določijo tako, da zadostujejo za pokritje stroškov opravljenih storitev. Kljub temu pa upravne takse v fiksnem znesku 14 500 EUR ni mogoče upravičiti v povezavi s preverjanjem, ki ga je opravila ECHA, saj je navedeni znesek nesorazmerno visok glede na opravljene storitve. Po drugi strani pa imajo navedene upravne takse v resnici naravo sankcije.

4. Četrti razlog temelji na kršitvi načela pravne varnosti.

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da informacijski sistem REACH podjetjem ni nudil dovolj informacij, da bi ta lahko – v povezavi z dolžnostjo preveritve svoje velikosti – poznala sankcije, ki jim grozijo. Po drugi strani Agencija ni upoštevala, da tožeča stranka ni ravnala namerno, niti da je prostovoljno popravila storjeno napako.

5. Peti razlog temelji na kršitvi načela sorazmernosti pri določitvi zadevnih upravnih taks.

Tožba, vložena 10. oktobra 2011 – Belgija proti Komisiji

(Zadeva T-538/11)

(2011/C 347/75)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Belgija (zastopniki: C. Pochet in J. Halleux, zastopnika, skupaj z L. Van den Hendejem, odvetnikom)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Komisije z dne 27. julija 2011 o državni pomoči, ki jo je Belgija izvedla za financiranje testiranja na transmisivno spongiformno encefalopatijo (TSE) pri govedu (državna pomoč C 44/08 (ex NN 45/04)), razglasi za ničen;

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

1. Tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

— Ukrepi, ki jih je sprejela Belgija, niso vsebujejo nobene selektivne prednosti za kmete, klavnice in druge subjekte, ki predelujejo, pretovarjajo, prodajajo ali tržijo proizvode iz goveda, za katero so na podlagi veljavne zakonodaje obvezni testi na BSE.

Tožba, vložena 4. oktobra 2011 – Melkveebedrijf Overenk in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-540/11)

(2011/C 347/76)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeče stranke: Melkveebedrijf Overenk B.V. (Sint Anthonis, Nizozemska), Maatschap Veehouderij Kwakernaak (Oosterwolde, Nizozemska), Mulders Agro VOF (Heerle, Nizozemska), Melkbedrijf Engelen V.O.F. (Grashoek, Nizozemska), Melkveebedrijf de Peel B.V. (Asten, Nizozemska) in M. Moonen (Nederweert, Nizozemska) (zastopnika: P. Mazel in A. van Beelen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija